

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Markéta Gajdošíková

Název práce: Bezdomovectví ve vztahu k vlakovým nádražím jako veřejnému prostoru

Oponoval: Mgr. Ľubomír Lupták, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (*uveďte, do jaké míry byl naplněn*):

Autorka si ako cieľ svojej práce vymedzila interpretáciu vzťahu bezdomovcov k budove vlakovej stanice. V súvislosti s týmto cieľom si kladie dve otázky: „Co spojuje osoby bez domova s tímto miestom?“ a „[Z]dali není jednodušší žiť v chatkách, koloniích, bez stálé prítomnosti pozornosti a nových nežádoucích osob.“ (s. 7) V závere sa autorka k svojmu cieľu vracia a reformuluje ho, bohužiaľ ešte konfúznejším spôsobom: „Primárnim cílem práce bylo pokud možno úspěšně reflektovať vztah lidí bez domova k životu na vlakových nádražích ke kvazi veřejnému prostoru“ (s. 36).

S ohľadom na nejasnú formuláciu cieľa a dosť mätúcu formuláciu pomocných otázok si nie som istý tým, ako zhodnotiť ich naplnenie: snáď len tak, že autorka k *nejakej* interpretácii vzťahu bezdomovcov a budovy vlakovej stanice nakoniec dospela, a svoj cieľ aspoň ako-tak naplnila.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnosť, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost přílohy apod.*):

Stanovená téma je originálna, zaujímavá a relativne náročná na spracovanie. Bohužiaľ však autorka v úvodných pasážach namiesto predstavenia aktuálnych teoretických diskusií, vymedzenia kľúčových pojmov a vysvetľovania svojich teoretických východísk prezentuje len náhodile pôsobiaci zbierku autorov a tvrdení bez jasnej spojitosti so zvyškom textu. Nedostatočná práca s teóriou je pravdepodobne jedným z kľúčových dôvodov, prečo empiricky orientované pasáže pôsobia značne intuitívne, neusporiadane a nekonzistentne. Výsledkom je práca pôsobiaca zmätočne, nesúrodo a nehotovo, tvorená dvoma radikálne odlišnými časťami bez zreteľného súvisu, jedna postavená na filozofujúcim/historizujúcim rozprávaní o tom, čo rôzni autori napísali na rôzne témy, druhá na akýchsi poznámkach z terénu a fragmentovaných komentároch k výrokom informátorov. Súdiac podľa citovaného materiálu, autorka rozhodne mala k dispozícii zaujímavé a dostatočne bohaté dátá, ktoré by jej umožnili naplniť svoj cieľ presvedčivejším spôsobom.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členení kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Formálna úprava práce balansuje na hrane priateľnosti. Jazykový prejav autorky špatí pomerne veľké množstvo hrubiek a preklepov („[v]ýsledkem Heideggerovi práce“, s. 11, „res cogintas“ namiesto „res cogitans“, s. 9), štylistických prehmatov a neobratných formulácií, ktoré občas zatemňujú obsah autorkiných tvrdení: „Logickým vyústěním osob s absencí soukromého prostoru je si svůj prostor a místo pro vlastní existenci vytvořit.“ (s. 7), „Descartes staví svoji dualistickou teorii do opozice, kdy proti sobě stojí fyzikální prostor jako materiální substance, která je rozprostřená a

realita psychická, ako časť tohto prostoru, ktorou člověk vnímá.“ (s. 9), alebo „Jeden z predstaviteľov vnímanosti historiografie svázanosti prostoru a člověka lze považovat Josefa Pekaře.“ (s. 10).

Práca s literatúrou pôsobí podivným a nedôveryhodným dojmom. Nielenže výber citovaných autorov v mnohých častiach práce pôsobí arbitrárne, a vôbec nie je jasné, aký účel ich tézy plnia, ani na základe akej logiky ich autorka vyberala, ale niektoré tvrdenia a odkazy pôsobia ako výsledok veľmi nepozorného čítania, zlého prekladu, alebo toho, že autorka dané diela jednoducho nečítala. Pohľad na bibliografiu odhalí veľké množstvo diel, často monumentálnych rozmerov, pri odkazoch na ktoré autorka uvádzajú len ich veľmi všeobecné a heslovité a niekedy jednoducho chybne charakteristiky (napr. odkaz na Habermasovu prácu na s. 8, ktorý je obsahovo úplne mimo toho, čo Habermas na danej strane hovorí). S ohľadom na fakt, že práca je nepoškvrnená sofistikovanejšími teoretickými úvahami, sa mi nechce veriť, že by autorka skutočne prečítala diela od Lévinasa, Koyrého, Montesquieua, Habermasa, Goffmanovu Frame Analysis (ktorú nikde v práci neodkazuje, podobne ako práce McLuhana a Giddensa uvedené v bibliografii) či Purity and Danger od Mary Douglas (v bibliografii navyše chybne označenú ako „Purity and Dangerous“).

Prílohy práce obsahujú zoznam respondentov, kladené otázky (označené trochu zmätočne ako „Výzkumné otázky“ a formulované dosť pochybne) a digitálnu podobu rozhovorov.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Značné rezervy pri práci s teóriou, neschopnosť držať sa stanovenej témy a veľmi nejasne vymedzené ciele práce v kombinácii s neohrabanou štylistikou spôsobili, že práca pôsobí veľmi rozporuplným dojmom. Značne problematická je práca s literatúrou

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLÍŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Pravdupovediac by sa mi najviac páčilo, ak by sa autorka pokúsila zodpovedať svoje vlastné otázky v prílohe č. 2 (s. 44) a zamyslela sa nad tým, v čom spočívajú ich najväčšie problémy.

6. NAVRHovaná Známka (výborně, veľmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Prácu navrhujem hodnotiť ako „dobrú“ len v prípade presvedčivej obhajoby.

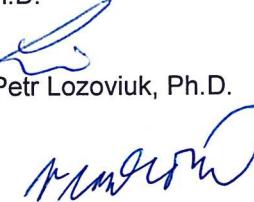
Datum: 30.12.2013

Podpis: Mgr. Ľubomír Lupták, Ph.D.

Stvruji, že autorem posudku je Mgr. Ľubomír Lupták, Ph.D.

2.1.2013

Doc. Petr Lozoviuk, Ph.D.

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie